

[Justitsministeren]

Så hvis man ser på, hvad vi i Danmark samlet yder i forhold til ofre for krigen, asylansøgere og krigsfanger foruden den humanitære indsats i regionen, mener jeg ikke, at vi har nogen som helst grund til at være flove, så meget desto mere som vi jo også er parat til at fortsætte den indsats.

Fru Dorte Bennedsen og også fru Elisabeth Arnold var inde på de opgaver, der hviler på os i forbindelse med Danmarks formandskab i EF fra den 1. januar 1993. Jeg kan nævne, at en af de ting, jeg bragte frem på det møde, vi havde i London for et par dage siden i immigrationsministerkredsen, var et forslag om, at der blev oprettet en særlig ad hoc-gruppe, der kunne indhente informationer, koordinere oplysninger – og måske også på et tidspunkt indsats – på området. Det forslag blev tiltrådt af de andre lande, og en sådan gruppe bliver nu etableret. Jeg mener, det er en vigtig forudsætning for, at vi kan komme videre også inden for Fællesskabet, at der gøres en samlet indsats. For det er da ganske klart, at selv om Danmark kan og skal gøre meget, kan vi ikke løfte opgaven alene. Det er vigtigt, at de andre lande også er med, og det vil vi også lægge vægt på i den kommende formandskabsperiode.

Fru Dorte Bennedsen og også hr. Arne Melchior var inde på spørgsmålet om godkendelsesprocenterne. Her ligger det ganske klart, at hvis vi går en 3-4 år tilbage, var godkendelsesprocenten vel på en 70-80. I dag er den nede på omkring de 50 pct. Det er ikke noget, jeg har forsøgt hverken at hemmeligholde eller på anden vis underkende i debatten; jeg vil minde om, at i den redegørelse om udlændingepolitikken, jeg afgav til Folketinget, blev det meget grundigt beskrevet.

Men så vil jeg føje til, at netop det forhold, at godkendelsesprocenten er faldet og antallet af asylansøgere er steget, er en understregning af, at der er stadig flere, der søger uden at have så klare sager, at man kan sige, der er tale om flygtninge, der lige falder inden for FN-konventionen eller de facto-begrebet. Det er kort sagt vanskeligere sager og dermed også mere ressourcekrævende sager. Det synes jeg man skal tage med i betragtning; det er jo med til at stille krav til sagsbehandlingen og det system, som skal tage sig af sagerne.

Fru Dorte Bennedsen spurgte også om repatrieringsordningen. Her kan jeg sige, at social-

ministeren har udarbejdet et udkast til lovfor-slag, som i øjeblikket er ude til høring, og vi har en formodning om, at lovfor-slaget meget snart vil kunne fremsættes her i Folketinget. Det var jo en del af den aftale, vi indgik i juni måned, at regeringen skulle komme med et så-dant forslag, og det vil regeringen, dvs. social-ministeren, selvfølgelig leve op til.

Fru Pia Kjærsgaard var på et lidt senere tidspunkt inde på spørgsmålet om politiets statistiske grundlag i forbindelse med udlændinge og udlændinges kriminalitet i Danmark – det har vi jo drøftet et antal gange her i salen. Jeg kan sige, at Rigspolitechefen, der jo er den myndighed, der er registeransvarlig for det centrale kriminalregister, har udarbejdet et forslag, som for tiden er til overvejelse, om, hvordan man kan udbygge statistikken på det område, og vi forventer, at der inden længe vil blive truffet beslutning om, hvordan man kan styrke statistikføringen. Jeg tror, det kan være nyttigt, at vi får et bedre faktisk grundlag også i forhold til mange af de myter, som breder sig i den diskussion. Det vil jeg selvfølgelig gerne holde Folketinget og Retsudvalget videre in-formeret om.

Fru Birthe Rønn Hornbech rejste en række spørgsmål, som jeg synes vi bestemt skal arbejde videre med, og det havde jeg også indtryk af at andre partier var enige i.

Fru Ebba Strange sagde nærmest lidt truen-de, at så længe fru Ebba Strange var medlem af Folketinget, skulle jeg eller administrationen ikke forvente at få fred. Det havde jeg nu så-dan set heller ikke regnet med – et andet svar ville have overrasket mig. Men jeg synes, fru Ebba Strange må forstå det, jeg siger, på den rigtige måde, for i mine betragtninger ligger der selvfølgelig ikke en kritik af, at Folketinget eller at folketingsmedlemmer og partier forholder sig til administration af den lovgivning, Tinget vedtager. Naturligvis ikke.

Men det er et spørgsmål om måden. Det er spørgsmålet om, at man efter min opfattelse i for mange situationer på grundlag af hele eller halve meddelelser i medierne enten rejser en kritik eller går ind i en diskussion, som for den almindelige opinion, for læsere og for seere, der ikke har de forudsætninger, som er vigtige i den sammenhæng, er med til at skabe et helt forkert billede. Man skal jo ikke glemme, at ofte er de oplysninger, der fremkommer, alene